

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật, ngày 17/07/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 948

“PHẢI CHÂN THẬT HIỂU THẤU ĐẠO LÝ CẢM ỨNG”

Chúng ta tưởng chừng rất thông hiểu đạo lý cảm ứng nhưng không phải như vậy! Nếu chúng ta thật sự thông hiểu đạo lý cảm ứng thì hàng ngày chúng ta không làm ngược lại. Thí dụ khi chúng ta yêu thương, quan tâm đến mọi người đó là “*cảm*”, chúng ta được người yêu thương, quan tâm lại đó là “*ứng*”. Chúng ta tận tâm tận lực vì người thì người cũng sẽ tận tâm tận lực vì chúng ta. Hàng ngày, mọi khởi tâm động niệm của chúng ta thuận theo đạo lý cảm ứng thì mọi việc cũng sẽ thuận theo đạo lý cảm ứng.

Chúng ta học Phật, chúng ta có ước vọng được sinh về cõi lành, được vãng sanh về thế giới Tây Phương cực Lạc làm cư dân của đất Phật. Chúng ta quán sát xem trong một ngày chúng ta có bao nhiêu niệm thiện, bao nhiêu niệm ác? Nếu như chúng ta khởi niệm ác, niệm bất thiện nhiều thì hàng ngày chúng ta đang sống trong cõi ác, cõi bất thiện. Nếu khởi tâm động niệm thiện thì ngay trong khoảng thời gian đó chúng ta đang sống trong ba đường thiện. Cõi thiện hay cõi ác do chính chúng ta tạo tác. Chúng ta quán sát khởi tâm động niệm hàng ngày của mình thì sẽ biết rõ ràng.

Hòa Thượng nói: “*Người chân thật giác ngộ sẽ hoàn toàn buông xả những ý niệm bất thiện lợi mình hại người. Nếu chúng ta vẫn còn những ý niệm bất thiện khởi lên thì chúng ta chưa chân thật giác ngộ. Chúng ta chân thật giác ngộ thì chúng ta sẽ thấy sinh tử luân hồi là đáng sợ. Chúng ta giống như người gõ, không biết sợ sinh tử, không biết sợ luân hồi*”. Nếu chúng ta chân thật giác ngộ đạo lý cảm ứng thì chúng ta biết ý niệm ác sẽ chiêu cảm cõi ác. Cõi ác vô cùng đáng sợ nên chúng ta không dám khởi ý niệm ác. Hàng ngày chúng ta vẫn khởi những ý niệm ác, ý niệm chiếm tiện nghi của người, ý niệm hại người lợi mình thì chúng ta vẫn xem “*tài sắc danh thực thù*” là thật nên chúng ta chưa chân thật giác ngộ.

Ngày nay, có những người nói Phật pháp, nói đạo lý Thánh Hiền, nói Đệ Tử Quy cho người khác nghe nhưng bản thân họ vẫn tự tư ích kỷ, vẫn phạm trai phá giới, vẫn vọng ngữ,

tà dâm. Vậy thì họ không tin nhân quả cũng không tin đạo lý cảm ứng. Người không tin nhân quả thì việc gì cũng dám làm, cho nên rất đáng sợ!

Khởi tâm động niệm của chúng ta vẫn có ý niệm xem thường nhân quả vì chúng ta vẫn làm những việc bất thiện, khởi tâm động niệm bất thiện. Người thế gian họ không học Phật, không biết đạo lý nhân quả, không biết đạo lý cảm ứng nhưng họ sống đúng nhân quả, sống đúng đạo lý cảm ứng. Họ không làm những việc cắn rứt lương tâm. Có những người học Phật, họ biết rõ đạo lý cảm ứng, đạo lý nhân quả nhưng vẫn làm những việc tổn người lợi mình. Đáng sợ là có những người nói cho người khác về đạo lý nhân quả, đạo lý cảm ứng nhưng họ vẫn chìm đắm trong “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tài sắc danh thực thù*”.

Buổi sáng chúng ta chỉ cùng nhau học một giờ nhưng chúng ta học cũng không nghiêm túc, bữa có bữa không. Chúng ta đừng quên rằng chúng ta đang làm biểu pháp cho người, cho Thiên Địa Quỷ Thần. Một lần tôi khuyên một vị Thầy mở đạo tràng thuyết pháp cho ma quỷ nghe không cần có người nghe. Một thời gian ngắn sau, ở chùa đó một tháng tổ chức được một lần niệm Phật, mỗi lần có 300 – 400 người đến nghe.

Trước khi mở Zoom, tôi cũng ngồi học nghiêm túc và mời tất cả chúng sanh ở tầng không gian khác có duyên cùng học. Vì có các chúng sanh tầng không gian khác cùng ngồi học nên tôi phải ngồi học nghiêm túc. Tôi biết là có chúng sanh ở tầng không gian khác nên chính mình không thể lơ là, chệnh mảng.

Hòa Thượng nói: “***Mỗi khi chúng ta học Phật pháp mà chúng ta mời cứu huyền thất tổ, mời Cha Mẹ nhiều đời cùng học thì chúng ta có dám chệnh mảng không!***”. Lúc nào chúng ta cũng nghĩ rằng chúng ta đang làm biểu pháp, làm chuẩn mực cho người khác thì thân tâm chúng ta luôn thức liêm. Chúng ta không có ý niệm chúng ta đang làm biểu pháp cho người thì chúng ta sẽ rất tùy tiện.

Trong “***Kinh Hoa Nghiêm***”, Đức Phật dạy đã dạy: “***Học vì nhân sự, hành vì thế phạm***”. Học để làm Thầy người, làm để làm ra mô phạm cho người. Ngày trước, tôi có một người học trò luôn ngồi học nghiêm túc như tượng. Khi tôi giảng, người học trò đó thường ngồi phía trước. Thỉnh chốc nhìn thấy chú học trò của tôi ngồi nghiêm túc như vậy thì họ nể phục và họ cũng bắt chước. Nhưng người học trò đó đã bị “*tài sắc danh thực thù*” lôi kéo đi rồi. Chúng ta phải có hăng tâm trong việc học tập, trong việc trường trai giữ giới nếu không chúng ta sẽ bị “*danh vọng lợi dưỡng*” sẽ lôi kéo. Chúng ta tu hành để tiến bộ thì khó nhưng dễ dàng phạm lỗi vì những cám dỗ của thế gian giống như mật ngọt. Chúng ta muốn tu tiến thì phải cắt bỏ đi những tập khí của mình.

Hòa Thượng nói: **“Tài sắc danh thực thù địa ngục ngũ điều căn”**. Chúng ta nhiễm thứ nào thì cũng là chúng ta khai đại lộ để đi thẳng đến địa ngục. Chúng ta vẫn bị **“tài sắc danh thực thù”** cám dỗ. Nhiều người vẫn rất xem trọng được việc ăn uống, tiền tài, ngủ nghỉ. Chúng ta ngủ 6, 7 giờ rồi nhưng khi thức dậy vẫn như ngây như dại. Chúng ta chưa tan nhát với ngũ dục. Chúng ta chưa chân thật giác ngộ. Chúng ta chưa thấy luân hồi sinh tử là đáng sợ nên chúng ta chưa thật sự buông xả. Chúng ta phải tập tan nhát với ngũ dục thì chúng ta sẽ không bị nó sai sự.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta từ vô lượng kiếp đến nay ở trong luân hồi sinh sinh tử tử, ngoi đầu lên thụt đầu xuống. Phật ở trên Kinh nói cho chúng ta biết chúng ta chỉ là chúng sanh ở trong sáu cõi. Chúng sanh ở trong sáu cõi thì thời gian ở trong ba đường ác sẽ rất dài, thời gian ở trong ba đường thiện rất ngắn”**. Chúng ta có tâm phục khẩu phục không? Nếu không tâm phục khẩu phục thì chúng ta quán sát một ngày chúng ta khởi bao nhiêu ý niệm thiện, bao nhiêu ý niệm ác. Chúng ta khởi bao nhiêu ý niệm lợi ích tha nhân, phục vụ cho mọi người? Chúng ta khởi bao nhiêu ý niệm cho bản thân, ý niệm tự tư tự lợi, tổn người lợi mình? Chắc chắn niệm vì mình sẽ nhiều hơn rất nhiều. Ý niệm lợi người ít thì thời gian chúng ta ở trong đường thiện ngắn. Ý niệm lợi mình nhiều thì thời gian chúng ta ở trong đường ác nhiều. Chúng ta cảm ba đường ác thì phải đến ba đường ác. Hàng ngày chúng ta khởi tâm động niệm là **“cảm”**, kết quả là **“ứng”**. Chúng ta khởi tâm động niệm là **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, **“hưởng thụ năm dục sáu trần”**, **“tham sân si mạn”** thì chắc chắn **“ứng”** là chúng ta sẽ đi đến ba đường ác.

Hòa Thượng nói: **“Nếu bạn không tin thì bạn cố gắng suy xét, chúng ta từ sáng đến tối, từ ngày mùng 1 đến ngày 30, từ tháng giêng đến tháng 12, chúng ta quán sát thiện niệm và ác niệm của mình thì chúng ta thấy lời Phật nói không sai. Đích thực là thời gian chúng ta đang ở ba đường ác nhiều hơn rất nhiều. Tôi đặc biệt nhắc nhở các đồng tu, đời sau nhất định sẽ không được như đời này. Đời này chúng ta đang ở cõi người, đời sau chắc chắn sẽ vào ba đường ác. Không phải là người học Phật thì không đọa vào ba đường ác. Người học Phật đọa vào ba đường ác nhiều. người xuất gia cũng không ngoại lệ”**. Vì chúng ta đã tạo nhân, từ sáng sớm đến tối muộn, từ đầu tháng đến cuối tháng, từ đầu năm đến cuối năm, niệm lợi ích tha nhân ít, niệm tự tư ích kỷ nhiều.

Có những người cho rằng: **“Tôi không niệm cho bản thân!”**. Nhưng họ niệm cho cái của mình, ý niệm cho con tôi, nhà tôi, trường của tôi vẫn là ý niệm tự tư. Chúng ta tu hành

không đúng như pháp. Chúng ta vẫn thích hưởng thụ năm dục sáu trần thì chúng ta đáng sinh tử như thế nào, đáng đọa lạc như thế nào thì vẫn phải như thế đó.

Hòa Thượng dẫn ra một câu chuyện, Ngài Hàn Sơn và ngài Thập Đắc là hai vị Bồ Tát thị hiện. Ngài Hàn Sơn là hóa thân của Bồ Tát Văn Thù. Ngài Thập Đắc là hóa thân của Bồ Tát Phổ Hiền. Các Ngài ở chùa ngày ngày làm công quả, chẻ củi, gánh nước, lấy thức ăn cho súc sanh ăn. Khi hai Ngài lấy thức ăn ra hồ cá và ra khu vườn để phóng sanh, mỗi lần Ngài mang thức ăn cho các con vật thì Ngài gọi tên các con vật theo tên của từng người đã từng ở chùa. Vậy thì chúng tỏ là những người đã đọa vào đường súc sanh. Hòa Thượng nói: **“Ở trong chùa có một khu vườn để phóng sanh. Hai Ngài nấu ăn trong nhà bếp, thức ăn dư thì các Ngài đem ra vườn để các con vật ăn. Mỗi khi các Ngài gọi tên thì có một con vật chạy ra”**. Đây là sự cảnh tỉnh cho người đời sau!

Hòa Thượng nói: **“Phật dạy chúng ta cần phải buông xả tham, sân, si, mạn”**. Chúng ta nói thì dễ nhưng nếu chúng ta không tự tan nhạt dần với **“tham sân si mạn”** thì chúng ta không thể buông xả. Chúng ta phải đem những tập khí xấu của mình tan nhạt dần. Chúng ta thích một món ăn, người khác biết được điều này, họ thường làm chúng ta món đó vậy thì chúng ta dính mắc rồi. Chúng ta phải bỏ đi những điều mình ưa thích nếu không chúng ta không tan nhạt, không buông bỏ được. Chúng ta phải tan nhạt, buông bỏ đối với tất cả mọi thứ thì chúng ta mới tự tại.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đem vọng tưởng, phân biệt, chấp trước buông xả thì chúng ta liền được tự tại. Chúng ta nói thì rất nhẹ nhàng nhưng khi làm thì rất là khó”**. Chúng ta cảm thấy khó vì hàng ngày chúng ta không tập tan nhạt. Hòa Thượng Hải Hiền, Hòa Thượng Tịnh Không là những người đã làm được. Rất nhiều bậc tu hành cũng đã làm được. Các Ngài làm được thì chúng ta cũng có thể làm được. Tất cả là do chúng ta không làm, chúng ta không chịu buông bỏ. Chúng ta buông bỏ được một tập khí cũng giống như chúng ta dời được một quả núi.

Người thế gian nói: **“Giang sơn khó dời, bản tính khó rời”**. **“Bản tính”** chính là tập khí của chúng ta. Chúng ta phải buông bỏ đi tập khí của chính mình. Chúng ta phải đối trị những tập khí đó nếu không thì những tập khí đó sẽ kéo chúng ta đi xềnh xệch. Nếu chúng ta còn một tập khí thì chúng ta đời sau sẽ không bằng đời này, đời sau nhất định ở trong ba đường ác. Nhiều người khi nghe điều này sẽ không phục. Tập khí của chúng ta còn vì chúng ta chấp trước, cố chấp, cố giữ lại. Chúng ta chưa giác ngộ vì chúng ta chưa biết ba đường ác vô cùng đáng sợ.

Trên Kinh Phật nói: “**Địa Ngục là hỏa đồ, cõi Nga Quỷ là đao đồ, cõi Súc Sanh là huyết đồ**”. Địa ngục là hỏa đồ, khắp nơi là lửa cháy. Không phải Ngưu Đầu Mã Diện, không phải vua Diêm La tạo lửa để hại chúng ta mà chính lửa sân tạo nên địa ngục. Hàng ngày chúng ta nổi sân đùng đùng thì cơn sân hận đó cũng giống lửa địa ngục, chúng ta có thể tự cảm nhận điều này.

Trong “*Cảm Ứng Thiên*” có câu chuyện kể về Ngài Chương Thái Viêm. Khi ông ngủ, ông được đưa xuống địa ngục làm phán quan. Khi ông nhìn thấy giường sắt, cột đồng cháy đỏ ông nói với một vị phán quan là: “*Ngài có thể bỏ đi hình phạt này không, nếu Ngài có thể bỏ hình phạt này thì công đức phước báu rất lớn!*”. Những người bị đọa dưới địa ngục khi họ ôm cột đồng thì họ cháy thành tro. Khi gió nghiệp thổi đến thì họ lại có thân người thì họ lại ôm cột đồng rồi lại bị đốt cháy. Mỗi ngày việc này diễn ra ngàn vạn lần. Vị phán quan đó bảo hai quỷ nhỏ dẫn ông Trương Thái Viêm đến một căn phòng để xem cột đồng, giường sắt. Khi đến nơi hai tiểu quỷ chỉ dám đứng nhìn từ xa. Ngài Chương Thái Viêm đẩy cửa bước vào trong phòng thì căn phòng mát mẻ, không có cột đồng, giường sắt cháy. Khi đó ông hiểu ra cột đồng, giường sắt cháy là do chúng sanh tự chiêu cảm. Cột đồng, giường sắt cháy đỏ là do chúng sanh tự cảm nhận không phải người nào cũng thấy.

Cõi súc sanh là huyết đồ. Súc sanh khi chết không được toàn thân, thân xác của chúng đều bị phân tán. Nếu chúng ta đọa làm gà, bò, heo những con vật để người khác ăn thịt thì rất đáng sợ. Nếu chúng ta nhận thấy cõi súc sanh là đáng sợ thì chúng ta sẽ không tạo nghiệp để vào. Nga quỷ là đao đồ. Chúng sanh ở cõi này luôn cảm thấy có người truy đuổi, giết hại mình.

Hòa Thượng nói: “***Nếu chúng ta cảm nhận thấy ba cõi là đáng sợ thì tất cả khởi tâm động niệm của chúng ta đều thúc liễm. Đó mới là người giác ngộ. Chúng ta chưa thấy, chưa cảm nhận được sinh tử luân hồi là đáng sợ, chúng ta chưa sâu sắc cảm nhận ba đường ác là đáng sợ nên ngày ngày chúng ta vẫn khởi tâm động niệm bất thiện***”. Nếu chúng ta cảm nhận sâu sắc thì ý niệm “*tự tư tự lợi*”, ý niệm “*hưởng thụ năm dục sáu trần*”, ý niệm “*tham, sân, si, mạn*” bị thui chột. Ngày ngày những ý niệm này của chúng ta vẫn khởi lên mạnh mẽ vì chúng ta chưa thấy cõi địa ngục, nga quỷ, súc sanh là đáng sợ.

Hòa Thượng nhắc chúng ta phải chân thật hiểu được Đạo lý cảm ứng. Chúng ta hiểu được đạo lý cảm ứng thì khởi tâm động niệm của chúng ta sẽ rất chỉnh chu. Ý niệm ác sẽ chiêu cảm đến cõi ác. Người chỉ nghĩ đến lợi ích chúng sanh, lợi ích tha nhân và người chỉ có ý niệm “*tự tư tự lợi*”, hai con người với hai tâm cảnh đó thì giống như một người đang ở

thiên đường, một người đang ở địa ngục. Chúng ta không cần đến cõi địa ngục, nga quý, súc sanh mà ngay trong đời hiện thực này chúng ta có thể cảm nhận được. Người có tâm cảnh vì người khác thì chắc chắn tự tại, an vui. Người luôn có ý niệm hại người, lợi mình, “*tự tư tự lợi*” thì người đó luôn ở trong trạng thái được mắt tốt xấu, phải quấy nên họ sẽ rất là bất an. Chúng ta hiểu được hai tâm cảnh này thì chúng ta sáng suốt lựa chọn!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!